

Žalovaná: Fínska republika (v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: C. Vang, splnomocnený zástupca), Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Wissels a M. Noort, splnomocnené zástupkyne), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: A. Falk a S. Johannesson, splnomocnené zástupkyne), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Facenna, barrister)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 63 ZFEÚ a článku 40 Zmluvy o EHP — Daňová diskriminácia — Vnútroštátna právna úprava, ktorá uplatňuje na dividendy zaplatené spoločnosťami — rezidentmi zahraničným dôchodkovým fondom prísnejší daňový režim ako je daňový režim uplatniteľný na vnútroštátne dôchodkové fondy

Výrok rozsudku

1. Fínska republika si tým, že prijala a zachovala v účinnosti systém diskriminačného zdaňovania dividend vyplatených nerezidentským dôchodkovým fondom, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a článku 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.
2. Fínska republika znáša vlastné troy konania a je povinná nahradiť troy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Dánske kráľovstvo, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú vlastné troy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 234, 28.8.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 8. novembra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt Hildesheim/BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Vec C-511/10) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 17 ods. 5 tretí pododsek — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Tovary a služby používané tak pri zdaniteľných plneniach, ako aj pri plneniach oslobodených od dane — Prenájom budovy na obchodné účely a na bývanie — Kritérium na výpočet odpočítateľnej pomernej časti DPH)

(2013/C 9/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Hildesheim

Žalovaná: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 17 ods. 5 tretieho pododseku šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Tovary a služby použité jednak pre zdaniteľné plnenia a jednak pre plnenia oslobodené od dane — Prenájom budovy na komerčné účely a na účely bývania — Výpočet pomernej podielu odpočítania podľa obratu, ktorý pripadá na nájomcov obchodných priestorov — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa pomerný podiel odpočítania vypočítava podľa plochy budovy pripadajúcej na týchto nájomcov

Výrok rozsudku

Článok 17 ods. 5 tretí pododsek šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že členským štátom umožňuje na účely výpočtu odpočítateľnej pomernej časti dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe pre určité plnenie, akým je stavba budovy na zmiešané použitie, namiesto rozdeľujúceho kľúča uvedeného v článku 19 ods. 1 tejto smernice, ktorý je založený na obrate, uprednostniť iný rozdeľujúci kľúč pod podmienkou, že zvolená metóda zaručí presnejšie určenie tejto odpočítateľnej pomernej časti.

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 8. novembra 2012 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-528/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Doprava — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 2001/14/ES — Článok 6 ods. 2 až 5 a článok 11 — Kapacita a vyberanie poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry — Inšpekčný orgán — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2013/C 9/08)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: S. Chala, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, splnomocnení zástupcovia), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 6 ods. 2 a 5 a článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404)

Výrok rozsudku

1. Helénska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala potrebné opatrenia, najmä pokiaľ ide o sadzby poplatkov za používanie infraštruktúry v odvetví železníc upravené v článku 6 ods. 2 až 5 a článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/58/ES z 23. októbra 2007, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z týchto článkov.
2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.
3. Česká republika a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. novembra 2012 — Stichting Al-Aqsa/Rada Európskej únie (C-539/10 P), Holandské kráľovstvo/Stichting Al-Aqsa, Rada Európskej únie, Európska komisia (C-550/10 P)

(Spojené veci C-539/10 P a C-550/10 P) (¹)

[Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Článok 1 ods. 4 a 6 — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Zaradenie organizácie do zoznamu osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov a jej ponechanie na ňom — Podmienky — Rozhodnutie prijaté príslušným orgánom — Zrušenie vnútroštátneho opatrenia — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť odvolania — Právo na ochranu vlastníckeho práva — Zásada proporcionality — Článok 253 ES — Povinnosť odôvodnenia]

(2013/C 9/09)

Jazyk konania: holandsčina

Účastníci konania

(C-539/10 P)

Odvolateľka: Stichting Al-Aqsa (v zastúpení: M. J. G. Uiterwaal a A. M. van Eik, advokaten)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú Radu Európskej únie: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. M. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia (v zastúpení: S. Boelaert a M. P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia)

(C-550/10 P)

Odvolateľ: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. M. Wissels a M. Noort, splnomocnené zástupkyne)

Ďalší účastníci konania: Stichting Al-Aqsa (v zastúpení: A. M. van Eik, advocaat), Rada Európskej únie (v zastúpení: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: S. Boelaert a M. P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 9. septembra 2010, Al-Aqsa/Rada (T-348/07), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Rady 2007/445/ES z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES, rozhodnutie Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445, rozhodnutie Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868, rozhodnutie Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583, ako aj nariadenie (ES) č. 501/2009 Rady (ES) č. 501/2009 z 15. júna 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2009/62, v rozsahu, v akom sa týkajú Stichting Al-Aqsa

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2010, Al-Aqsa/Rada (T-348/07), sa zrušuje.
2. Žaloba a odvolanie Stichting Al-Aqsa sa zamietajú.
3. Stichting Al-Aqsa znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Holandskému kráľovstvu a Rade Európskej únie v týchto odvolacích konaniach, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Rade v prvostupňovom konaní.